

od 15. veljače 2022., pod točkom "IV Mjerodavno pravo", kao mjerodavni propis u vezi prenosivosti broja naveo Pravilnik/12 odnosno odredbu čl. 23 predmetnog Pravilnika, slijedom čega je tuženik bio u obvezi primijeniti istu, temeljem odredbe čl. 77 Ustavnog zakona o Ustavnom sudu. Obzirom da u spomenutoj odluci Ustavnog suda postoji jasna uputa o mjerodavnom pravu to smatra bespredmetnim pozivanje tuženika na praksu Visokog upravnog suda Republike Hrvatske. No čak i da ne postoji spomenuta ustavnosudska odluka, kao ni obveza njene primjene, obrazloženje tuženika u vezi primjene mjerodavnog prava bilo bi protivno ustavnom načelu zabrane retroaktivnosti iz članka 90. stavka 4. Ustava RH.

4. Tuženik u odgovoru na tužbu ustraje kod svega iznijetog u obrazloženju pobijanog rješenja. Dodatno navodi da je svrha naknade za nepravovremeni prijenos broja obešteti korisnika i sankcionirati operatora kako bi se postigao konačan cilj, a to je jednostavan i brz postupak promjene operatora. Na taj način se osigurava tržišno natjecanje među operatorima elektroničkih komunikacijskih usluga. Naknada za nepravovremeni prijenos broja mora predstavljati iznos koji je u razumnom odnosu sa štetom koju je podnositelj zahtjeva za prijenos broja mogao pretrpjeti zbog zakašnjelog ili neželjenog prijenosa broja. Vezano uz prethodno, ukazuje na presudu Visokog upravnog Republike Hrvatske posl. br. Usž-3147/17 od 30. studenog 2018. u kojoj je iznijeto pravno shvaćanje da je primarni cilj ove vrste postupka omogućiti podnositelju zahtjeva korištenje usluga u pokretnoj elektroničkoj komunikacijskoj mreži kod određenog operatora, a ne ostvarenje naknade zbog kašnjenja operatora. U istoj odluci sud je, u odnosu na konkretnu problematiku primjene odredbe o nepravovremenom prijenosu broja, zauzeo stav da kada prijelazna odredba određuje da se od stupanja na snagu novog pravilnika primjenjuje novi Pravilnik a nije propisano da će se na zahtjeve podnesene prije stupanja na snagu novog Pravilnika primjenjivati odredbe ranije važećeg Pravilnika, primjenjuju se odredbe novog Pravilnika. Pravo na naknadu se utvrđuje donošenjem rješenja o priznavanju prava a ne samim podnošenjem zahtjeva. S obzirom da se ne radi o stečenom pravu prije stupanja na snagu Pravilnika/15 kojim je uvedeno ograničenje iznosa naknade za nepravovremeni prijenos broja, u ovom konkretnom slučaju je, sukladno prethodno zauzetom pravnom shvaćanju Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, primijenjen Pravilnik koji je bio na snazi u trenutku donošenja rješenja o priznavanju prava.

5. Kako činjenice odlučne za rješavanje ovog spora nisu sporne, a Sud nije našao potrebnim u sporu provoditi raspravu i izvoditi nove dokaze, to je, na temelju odredbe članka 36. točke 4. Zakona o upravnim sporovima (NN br. 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17, 110/21; dalje: ZUS), te odredbe članka 8. ZUS-a prema kojoj je Sud dužan upravni spor provesti brzo, bez odugovlačenja i uz izbjegavanje nepotrebnih radnji i troškova, ovaj spor riješen bez održavanja rasprave.

6. Među strankama ovog upravnog spora nije sporno da slijedom utvrđenja iz tč. I. izreke pobijanog rješenja tuženika tužitelj ostvaruje pravo naknadu za nepravovremeni prijenos broj od operatora

7. Sporno je da li je visinu naknade trebalo utvrditi primjenom propisa koji je bio na snazi u vrijeme podnošenja zahtjeva za prijenos broja (Pravilnik/12) ili propisa koji je bio važeći u vrijeme donošenja pobijanog rješenja (Pravilnik/15).

8. Kako to slijedi iz obrazloženja pobijanog rješenja, ali i odgovora na tužbu, visina naknade određena je primjenom kriterija iz čl. 23. Pravilnika/15, a kao opravdanje zašto

je pri utvrđivanju naknade polazio od tog propisa tuženik se poziva na odluku Visokog upravnog suda Republike Hrvatske posl. br. Usž-3147/17 od 30. studenog 2018.

9. U prethodno spomenutoj sudskoj presudi, kao i u odlukama koje su uslijedile naknadno - primjerice presuda Usž-320/18 od 3. srpnja 2019., Visoki upravni sud Republike Hrvatske zauzeo je stav da kada prijelazna odredba određuje da se od njegovog stupanja na snagu primjenjuje novi Pravilnik (Pravilnik/15), odnosno u prijelaznim i završnim odredbama tog pravilnika nije propisano da će se na zahtjeve podnesene prije stupanja na snagu novog Pravilnika/15 primjenjivati odredbe ranije važećeg Pravilnika (Pravilnik/12), tada se imaju primijeniti odredbe novog Pravilnika/15. Ona (misli se na prijelaznu odredbu Pravilnika/15 – čl. 27. - op. a.) ne utječe na materijalno-pravno dovršenu situaciju, jer korisnik nije stekao pravo na naknadu prema odredbama Pravilnika/12, dakle ne radi se o stečenom pravu prije stupanja na snagu novog Pravilnika/15, jer se takvo pravo utvrđuje tek donošenjem rješenja o priznavanju prava (konkretno na naknadu), a ne samim podnošenjem zahtjeva.

10. Polazeći od prethodno iznijetog pravnog shvaćanja Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, Sud utvrđuje da pri utvrđivanju visine naknadne za nepravovremeni prijenos broja nije došlo do retroaktivne primjene propisa niti da je takvo postupanje u suprotnosti s Odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske br. U-III-4547/2019 od 19. veljače 2022., a slijedom čega se prigovori tužitelja ocjenjuju neosnovanima.

Posljedično tome, utvrđuje se da pobijanim aktom tuženika nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja pa je stoga, temeljem odredbe čl. 57. st. 1. ZUS-a, valjalo odlučiti kao u tč. II. izreke.

11. Odluka o troškovima spora (tč. II. izreke) temelji se na odredbi čl. 79. st. 4. ZUS-a.

U Rijeci 29. prosinca 2022.

Sudac
Vedran Juričić, dipl. iur.

Dokument je elektronički potpisan:
Vedran Juričić

Vrijeme potpisivanja:
29-12-2022
13:43:26

DN:
C=HR
O=UPRAVNI SUD U RIJECI
2.5.4.97=#OC1156415446522D3436323237363036313031
OU=Signature
S=Juričić
G=Vedran
CN=Vedran Juričić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokome upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog Suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (čl. 66. st. 5. ZUS-a)

DNA:

- opunomoćenici tužitelja
- tuženiku Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9
- Vladi Republike Hrvatske radi objave presude u „Narodnim novinama“